

do Nemčije. To prijateljsko razmerje in sploh trozveza ostane i zanaprej temelj zunanje politike našega cesarja. Prestolni govor je končal z zahvalo na vrlo avstro-ogrsko armado. Natančno pojasnil je minister Berchtold zunanjo politiko naše monarhije na Balkanu.

Pomilostil je naš cesar aprila meseca na 5 let težke ječe obsojenega Italijana Mario Sterle.

Železnice v Bozniji hoče vlada graditi, predno bi ustregla štajerskim in koroškim opravičenim željam glede lokalnih železnic. Bosanske železnice zahtevale bi od davkoplačevalcev: Od prvega leta grajenja pa skozi 60 let letnega doneska 4.858.086 kron; od drugega leta zopet skozi 60 let nadaljni donesek 2.600.000 K; od tretjega leta skozi 60 let zopet donesek 3 milijone kron; vse skupaj torej okroglo 600 milijonov kron. Naši štajerski in koroški prebivalci pa naj čakajo i naprej na velepotrebne lokalne železnice, katere zahtevajo že skozi desetletja in katere se jim tudi že desetletja sem obljubujejo!

Deželnoborske volitve na Kranjskem. Volilni boj se je pričel, to pa s tako ostudno brutalnostjo, da dela pač vsemu slovenskemu ljudstvu sramoto. Neverjetno skoraj je, kakšnih sredstev se poslužujejo zlasti slovenski klerikalci, da bi pobili svoje politične nasprotnike. Značilno je že, da sta odgovorna urednika obeh vodilnih listov dva državna poslanca, katere štiti imuniteta; tako lahko lista prosto obrekujeta in psujeta. Doselej volilni boj na Kranjskem tudi v resnici ni ničesar drugega prinesel, nego očitanja sleparij in tatvin ter osebne, pobalske napade. To je „kultura“! Res, zadnji žganjar se mora sramovati slovenskih voditeljev!

Novo vojaške plače se vpeljejo s 1. januarjem 1914. Dobivali bodo: feldobel na dan 70 vinarjev, čujsfirer 45, korporal 30, gefreiter 20 in vojaki 16 vin. Izplačevale se bodo te plače 1. in 11. vsacega meseca za 10 dni, 21. vsacega meseca pa za ostale dni.

Pol milijona vojakov bode Avstro-Ogrska kmalu tudi v mirnem času imela. Leta 1914 bode znašalo mirovno stanje armade, mornarice, obeh domobranstev in bosenske vojne moči 492.000 mož.

Grozno izseljevanje. Iz ogrske občine Esstro v komitatu Szatmar so se že skoraj vsi moški prebivalci izselili. Te dni zapustil je tudi občinski predstojnik svojo domovino in je odpotoval čez „veliko lužo.“ Oblast nima nobenih sredstev soper to izseljevanje.

Tožba radi veleizdaje. Decembra meseca vršila se bode sodnijska razprava zaradi veleizdaje, ki jo je dvignilo državno pravdnštvo zoper 94 ogrskim Rusinom.

Franc Košut, ki je bil smrtonesvarno obolen, je zopet okreval in se namerava celo zopet ženiti.

Bulgarija ima zdaj po končanih balkanskih vojnah velike notranje boje in zlasti stoji prestol kralja Ferdinanda na trohnelih nogah. Nesrečno prebivalstvo dela kralja odgovornega za vse, kar se je v zadnjih mesecih godilo. Ni izključeno, da se pojavi v Bulgariji v kratkem

revolucija, ki prežene Ferdinanda in njegovo družino, čeprav se to vest krčevito zanikava. Dognano doslej pač ni, kdo je kriv bulgarske nesreče, ali kralj Ferdinand ali pa minister dr. Danev. Gotovo je le to, da je zahrbtna politika Rusije Bulgarijo na rob propada spravila.

Proti panslavizmu, za katerega se slovenski voditelji tako gorko zavzemajo, borijo se slovanski Poljaki že leta sem. V zadnjem času pa so se pričeli proti njemu boriti tudi Bulgari, katerim je prijateljstvo do Rusije tako hudo škodo povzročilo. Pred kratkim bil je na Dunaju neki vplivni bulgarski državnik, ki se je napram uredniku „Reichspost“ tako-le izrazil: Največje izgube na Balkanu je doživela Rusija. Balkanska zveza, ki bi imela biti orožje Rusije, se je podrla; v Bulgariji se je vse, kar je navidezno bulgarsko ljudstvo z Rusijo vezalo, do korenine posušilo. Panslavizmu in neoslavizmu dalo se je zadnji sunek. Največji dobiček Avstro-Ogrske leži brezdvomno v razpadu balkanske zveze, ki bi se zamogla spremeniti v protiaavstrijsko zvezo. Zopetno uredničenje balkanske zveze pa je najmanj za toliko časa izključeno, dokler živijo današnje generacije in z njimi spomini na temne prepade polne groze, ki so se v razburjenju zadnjih dveh vojen med balkanskimi narodi odprli. Tako sodi bulgarski državnik!

Revolucija se pripravlja na Ruskem. Tako je izjavil voditelj doslej jako zmernih „oktobristov.“ Ni čuda, — zverinsko nasilje carjevih krvnikov mora roditi protidpor.

Ruska kultura. Kakšne so razmere v „blazeni“ Rusiji, dokazuje dejstvo, da se je od proglasitve ustavne prostosti (oktober 1905) na Ruskem obsodilo 40.000 oseb zaradi političnih prestopkov. Od teh 40.000 nesrečnežev je krava carska vlada čez 3000 oseb na smrt obsodila in obesila, več kot 10.000 oseb pa v dosmrtno ječo v „katargo“ pognala. Grozovito trpinčenje morajo ti jetniki pretrpeti. Zato je postal samomor med njimi prava epidemija; kajti smrt je le rešitev pred počasnim hiranjem in umiranjem vsled lakote. Zdaj se je združilo veliko število najpomembnejših mož in žena vseh svetovnih držav, ki se obračajo na zahodno-evropejske kulturne narode in zahtevajo od njih pomoč nesrečnim ter večinoma nedolžnim ruskim jetnikom. Seveda bode to zaman, kajti kogar drži ruska biriška vlada v svojih krvavih krempljih, tega ne izpusti več.

Rusko-kitajski spor se je, kakor poročajo listi, za sedaj s posebno pogodbo končal. V tej pogodbi pripozna Rusija, da stoji zunanja Mongolska pod kitajsko suvereniteto. Kitajska pa pripozna mongolsko autonomijo.

Državne volitve v Italiji so se vršile preteklo nedeljo. Nova zbornica obsega: 81 socialnih demokratov, 9 republikancev, 45 članov opozicije, 23 klerikalcev in 349 članov raznih vladinih strank. Najlepše uspehe so dosegli socialni demokratje.

Kupčija z dekleti. Te dni enkrat se je v Varšavi 89 judovskih trgovcev z dekleti nakrat zaprlo. To je grozna številka! Te zverine v clo-

paši. Nobenega kozlička ni bilo vmes. Ko bi takrat ena teh ovc skočila čez most v Dravo, gotovo bi bile vse druge ovce za njo poskakale. K večjem doktor Brumen bi ostal na mostu, ker on je bil vedno bolj svojeglaven. Ja, lepo je bilo takrat, ko je vladala med ptujskimi prvaki sloga. Zdaj pa je vse skupaj — fač. In to je žalostno, skoraj za zjokati se je!

Zadnjič sem sedel v Mohoričevi krčmi „pri srbskem Petru“ in sem poslušal žnidarja Vesjaka, ki me glasno razlagal svoje misli o Balkanu. „Skoda Vesjakove glave za vsak dan“, sem si mislil, kajti ta žnidar ima jeziček, bolj špicast nego njegove šivanke. Kar nakrat pride v krčmo eden tistih dohtarjev, katerih imamo zdaj hvala Bogu v Ptujju več, kakor cigan uši. Bil je dohtar Brunčko, novodobni Goliat, ki pogoltno vsak dan par „nemčurjev“, kakor da bi bili sardele. In glej, ta Brunčko se je pričel pridušati čez dohtarja Fermevca, ker ta baje nima tako hudega apetita na sardele. Vrata so se odprla in prišel je zopet en dohtar, kajti pri Mohoriču zahajajo zdaj sami dohtarji. Samo Vesjak še ni postal dohtar. Novi došlec bil je

Iz malega katekizma gospodinstva. Ne nalagaj sebi in svoji gospodini več dela, nego je potrebno, da napraviš domačijo nežno in prijetno. Ne zapravljaj. Pazi nato, da so vsa jedila, ki jih tvojim dajesh, čedna, redilna in lepa za pogledati. Zato rabi za pečenje vedno kemično čisti, priznani dr. Oetker prašek za pecivo. Pomaga ti štediti na delavski moči, denarju in času. Pomaga ti dobro in redilno kuhati ter peči.

veški podobi, ki prodajajo mlada dekleta po zloglasnih hišah! Skrajni čas bi pač bil, da bi se vse civilizirane države združile v skupnem odporu proti tem hijenam.

Revolucija v Mehiki postaja vedno bolj resna in je pričakovati vsak trenutek vmešavanje združenih držav severne Amerike. Pri Juarezu se je vršila te dni med ustaškimi vojniki pod generalom Villa in med vladinimi pristaši velika bitka, za katere izid se pa še ne ve. Boji so jako grozoviti.

Štedljivost

pri kuhanju

doseže le tista gospodinja, ki uporablja

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/4 litrom vrele vode, — 1 krožnik izvrstne goveje juhe, katere se tudi uporablja kot juha za vkuhanje, za polivanje omak, zelenjav i. t. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znamko

zvezdo s križcem

Novice.

Zapuščena vas je Wollstein na Nemškem. Vas je daleč od vsakega prometa, zemlja je jako revna, in tako so se prebivalci na vse vetrove razšli. Prišla je nedelja, ko je zvonček cerkve zadnjič zadonel, ko so se vrata šole za vedno zaprle. Kakor izumrta je vaška pot. Le iz nje dimn'ka se kaže proti večeru dim; stara kravja pastirka ni hotela domačije zapustiti in živi sama ter zapuščena v zapuščeni vasi.

dr. Gosak, ki je takoj povedal, da ima v Ptujju pravzaprav edino on eksistenčno pravico. Skregali so se potem, kdo bi smel pravzaprav z večjo pravico kmetom knofe trgati. In takoj sem videl, da tudi pri pravaških dohtarjih ni več sloge. Najbolje bi bilo po mojem mnenju, ako bi tožil dr. Horvat dra. Jurtelo, dr. Gosak dra. Brunčka, dr. Brumen dra. Fermevca, potem zopet dr. Visenjaka Horvata, Fermevca Brumena, Jurtela Gosaka, in tako naprej, dokler bi ne zatožili zadnje strgane hlače. Na ta način bi se vsaj dognalo, kateri teh gospodov je mlečno kašo iznajdel in sme slovensko ljudstvo reševati.

Ja, to bi bilo fino! Sicer pa imamo še en tucat slovenskih rešiteljev, oblečenih v črne halje. Ti so še hušji gadje! Namesto da bi roženkrane molili, pa rajtajo procenete v svoji klosterski posojilnici ali pa šminkajo Marijine device, kadar gredo na Hajdino teater špilati. Kajti odkar je Jager odšel, je Hajdina napol izgubljena. In ker mnogokrat „sokoli“ tja frčijo, se je bati, da bi ne postali Hajdinčani liberalci. Saj n. p. Graharjeva pobožnost še ni posebno stara. Svetujem torej tistim ptujskim gospodom,

Babilonski stolp.

Spisal Tobišmar.

Časi so slabi, dragi moj „Stajerc“, in meni je zmanjkalo drobiža in pijače in korajže, celo tintnik je suh kot poper. Zmanjkalo mi je celo čikov in zato sem res hudo izstradan. „Stajerc“ urednik kadi samo fajfo in sploh ni z mano zadovoljen, ker mu premalo pišem. No, z urednikom tudi niso vsi ljudje zadovoljni! Klerikalci se jezijo, ker ni hotel z ekspres-cugom odpotovati tja v ono deželo, kjer ni muh. Sveta Johanca se jezi nad urednikom, ker v njegovi pisarni ni smela krvi švicati. Pobožni učitelj Šerona se togotuje nad urednikom, ker ga še vedno vidi v pisarni sedeti, čeprav je Šerona opetovano svojo kozjo brado kazal skozi uredniška okna. Celo doktor Brunčko ni zadovoljen z urednikom, ker se ta niti tega gromovnika ne boji. Tako ni nikdo z njim zadovoljen. On pa z mano ne.

No, pa dandanes sploh nikjer ni prave zadovoljnosti. Slovenski prvaki v Ptujju so bili enkrat vendar edini in složni, kakor ovce na